N°. 165. 1855.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is [illegible] in het jaar; die van de Courant alleen f 20 [illegible] het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

ZATURDAG 14 JULIJ.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

[illegible] BESLUIT *van den* 20*sten Junij* 1855, *bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *van de Overeenkomst tusschen* Nederland *en* Frankrijk *gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire Agenten der beide Rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

WIJ WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen *Nederland* en *Frankrijk*, op den 8sten Junij 1855, door de wederzijdsche gevolmagtigden te *'s Gravenhage* gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten der beide Rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Keizer der Franschen, de vriendschapsbanden die hen zoo gelukkig vereenigen [illegible] toe te halen en aan de handelsbetrekkingen der beide [illegible] uitbreiding en bescherming te verzekeren, [illegible] der meest geschikte middelen ter bereiking van [illegible] in het wederkeerig toelaten van consuls in de voornaamste havens der wederzijdsche kolonien.

Hunne Majesteiten wenschende te gelijker tijd de verpligtingen, regten en vrijdommen hunner consuls in diezelfde kolonien duidelijk en naauwkeurig te omschrijven, zijn overeengekomen te dien aanzien eene uitdrukkelijke overeenkomst aan te gaan en hebben dien ten gevolge tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, den heer Floris Adriaan van Hall, ridder grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van Belgie, der orde van den Ernestischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijk-Russische orde van den Witten Arend en der Guelphen-orde van Hannover, Hoogstdeszelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, en

den heer Charles Ferdinand Pahud, ridder grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der Leopolds-orde van Belgie en der orde van den Rooden Adelaar van Pruissen, Hoogstdeszelfs Minister van Kolonien,

Zijne Majesteit de Keizer der Franschen, den heer Jean Marie Armand, baron d'André, kommandeur der Keizerlijke orde van het Legioen van Eer, grootkruis der Pauselijke orde van den Heiligen Gregorius den Groote enz. enz, Hoogstdeszelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden,

Die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, de navolgende artikelen hebben vastgesteld:

Art. 1. [illegible] wederzijds consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of kolonien der beide hooge contracterende partijen, die open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Nederlandsche en Fransche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten in de kolonien van beide Staten, worden wederzijds beschouwd als handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulair arrondissement. Zij zijn onderworpen zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, moeten aan de regering van het moederland, in welks kolonie zij geroepen zijn zich te vestigen, eene commissie in behoorlijken vorm overleggen.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden medeonderteekend of geregistreerd, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren regt op de bescherming der regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

In geval de hooge contracterende partijen mogten goedvinden, het exequatur, aan een consulair ambtenaar afgegeven, in te trekken, of door de gouverneurs der wederzijdsche kolonien te doen intrekken, zal zulks met opgave der reden geschieden.

Art. 4. De wederzijdsche consuls-generaal, consuls en vice-consuls [illegible] boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van [illegible] regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat of Vice-consulaat . . . .

Het [illegible] uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden [illegible] als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning [illegible] bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de archiven en bescheiden betreffende de zaken der consulaten, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben,

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté l'Empereur des Français, voulant resserrer les liens d'amitié qui les unissent si heureusement et assurer aux relations commerciales des deux nations tout le développement ainsi que la plus ample protection possible, ont reconnu que l'un des moyens les plus efficaces, pour atteindre ce double but, serait d'admettre réciproquement des consuls dans les principaux ports des colonies respectives.

Leurs Majestés, désirant en même temps déterminer d'une manière claire et précise les devoirs, droits et privilèges de leurs consuls dans ces mêmes colonies, sont convenus de négocier à cet effet une convention speciale, et ont en conséquence nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Florent Adrien van Hall, chevalier grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc et de l'ordre des Guelphes de Hanovre, Son Ministre d'État et des Affaires Étrangères, et

le sieur Charles Ferdinand Pahud, chevalier grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de Léopold de Belgique et de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre des Colonies;

Sa Majesté l'Empereur des Français, le sieur Jean Marie Armand baron d'André, commandeur de l'ordre Impérial de la Légion d'Honneur, grand-croix de l'ordre Postifical de St. Grégoire le Grand etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Pays-Bas;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les articles suivants.

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires seront réciproquement admis dans tous les ports des possessions d'outre mer ou colonies respectives des deux hautes parties contractantes qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des Pays-Bas et de France dans les colonies des deux États seront réciproquement considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire. Ils seront soumis aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résideront, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, devront produire une commission en due forme au gouvernement métropolitain dans la colonie duquel ils sont appelés à résider.

Après avoir obtenu l'exéquatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné ou enrégistré par le gouverneur de la colonie, les dits agents consulaires auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions.

Dans le cas où les hautes parties contractantes jugeraient à propos de retirer ou de faire retirer par les gouverneurs des colonies respectives l'exéquatur, délivré à une autorité consulaire, le motif en sera indiqué.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls respectifs sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison, un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-consulat de. . . . . .

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires des consulats seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière

die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen, in de wederzijdsche kolonien gevestigd, zijn met geenerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvrage, die aan de regering van een der beide Staten moet gedaan worden, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage of te Parijs gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedvereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvrage doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende, en de redenen uiteenzettende waarom de aanvrage niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheid zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De wederzijdsche consuls-generaal en consuls zijn geregtigd consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1 der tegenwoordige overeenkomst.

Die consulaire agenten kunnen zonder onderscheid gekozen worden uit de Nederlandsche en Fransche onderdanen, of uit die van elk ander land, aan welke het overeenkomstig de wetten der kolonie vrij staat zich te vestigen in de haven, waar gezegde agenten hunne werkzaamheden moeten vervullen.

Diezelfde beambten, wier benoeming onderworpen is aan het exequatur der regering van het moederland, of van den gouverneur der kolonie, worden door den consul-generaal of den consul, die hen benoemd heeft, voorzien van eene aanstelling.

De wederzijdsche regeringen en de gouverneur der kolonie kunnen steeds het exequatur, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van hun besluit aan den consul-generaal of consul van het district.

Art. 8. De paspoorten, door de wederzijdsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten afgegeven of geviseerd, ontslaan de reizigers, die daarvan houders zijn, geenszins van de verpligting om zich te voorzien van alle stukken of papieren, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien, gevorderd.

De twee hooge contracterende partijen behouden aan de gouverneurs hunner kolonien uitdrukkelijk het regt voor, om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering daaruit te bevelen van personen, voorzien van regelmatige paspoorten.

Art. 9. Alle maatregelen tot berging van schepen die schipbreuk hebben geleden, gestrand of verlaten zijn, worden in de kolonien der beide Staten door de wederzijdsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, bestuurd.

De tusschenkomst der wederzijdsche plaatselijke overheden geschiedt alléén om de orde te handhaven, om te waken voor de belangen der bergers, indien zij der bemanning van de verongelukte schepen vreemd zijn, en om de uitvoering te verzekeren der bepalingen, die bij den in- en uitvoer der geredde goederen moeten worden nageleefd.

Bij afwezigheid en tot de aankomst van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulairen agent, nemen de wederzijdsche plaatselijke overheden de noodige maatregelen tot bescherming der personen en tot redding der goederen van het verongelukte schip, overeenkomstig de wetten der kolonie.

Van de geredde goederen zullen geen in- en uitgaande regten verschuldigd zijn, tenzij zij voor binnenlandsch verbruik bestemd zijn.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen, in de wederzijdsche kolonien gevestigd, kunnen de hulp der plaatselijke overheid inroepen, tot het opsporen, aanhouden, en gevangen nemen der deserteurs van de oorlogs- of koopvaardijschepen hunner Natie. Zij wenden zich te dien einde schriftelijk tot de bevoegde ambtenaren door vertooning der monsterrollen of scheepsregisters, of indien het schip mogt vertrokken zijn, van behoorlijk gewaarmerkte afschriften der gezegde stukken, bewijzende, dat de personen, die zij opeischen, behoord hebben tot de manschap. Wanneer de aanvrage aldus gestaafd is, wordt de uitlevering toegestaan, tenzij de betrokken persoon onderdaan zij van den Staat, van wien men hem opeischt.

Na hunne aanhouding worden de deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen op aanvrage en op kosten van degenen, die hen opgeëischt hebben, worden opgesloten in de openbare gevangenissen der kolonie, ten einde te worden teruggezonden aan boord van de schepen waartoe zij behooren, of aan boord van ieder ander schip van dezelfde natie. Niettemin, indien zij binnen vier maanden, te rekenen van den dag hunner aanhouding, niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat, indien de deserteur bevonden werd aan wal eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld, tot dat de betrokken regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een onderdaan van de eene of de andere der hooge contracterende partijen komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uitersten wilsuitvoerder na te laten, geven de ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan den consul-generaal, consul, vice-consul of consulair agent van het land, waartoe de overledene behoorde, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen in de wederzijdsche kolonien hebben het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders, de manschap en de passagiers van de schepen hunner natie mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap, der passagiers of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kon storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zelven den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat dit vonnis, of deze uitspraak van scheidsmannen den twistende partijen het regt niet ontneemt om daarvan, na hunne terugkomst in hun land, in hooger beroep te komen bij de bevoegde regterlijke overheid.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen in de wederzijdsche kolonien, die geen onderdanen zijn van het land, waarin zij hunne werkzaamheden vervullen

quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir, ou s'en enquérir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays établis dans les colonies respectives ne seront investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser à l'un des deux gouvernements métropolitains devra être faite par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye ou à Paris. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul pourra faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et consuls respectifs auront le droit de nommer des agens consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1 de la présente convention.

Ces agents consulaires pourront être indistinctement choisis parmi les sujets Néerlandais et Français ou parmi ceux de tout autre pays dont les lois de la colonie autoriseront la résidence dans le port où les dits agents devront exercer leurs fonctions.

Ces mêmes délégués, dont la nomination devra être soumise à l'exéquatur du gouvernement métropolitain ou du gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet par le consul-général ou consul qui les aura institués.

Les gouvernements respectifs et le gouverneur de la colonie pourront toujours, en faisant connaître au consul-général ou consul du district les motifs de leur décision, retirer aux agents consulaires l'exéquatur dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports délivrés ou visés par les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires respectifs, ne dispenseront pas les voyageurs qui en seront porteurs de l'obligation de se munir des actes ou titres requis par les lois territoriales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Les deux hautes parties contractantes réservent expressement aux gouverneurs de leurs colonies le droit d'interdire le séjour ou d'imposer la sortie de ces colonies aux individus munis de passeports réguliers.

Art. 9. Toutes les opérations relatives au sauvetage des navires naufragés, échoués ou délaissés seront dirigées dans les colonies des deux pays par les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires respectifs.

L'intervention des autorités locales respectives aura seulement lieu pour maintenir l'ordre, garantir les intérêts des sauveteurs, s'ils sont étrangers aux équipages naufragés, et assurer l'exécution des dispositions à observer pour l'entrée et la sortie des marchandises sauvées.

En l'absence et jusqu'à l'arrivée du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités locales respectives prendront les mesures nécessaires pour la protection des individus et la conservation des effets naufragés, conformément aux lois de la colonie.

Les marchandises sauvées ne seront tenues à aucun droit ni frais de douane, à moins qu'elles ne soient destinées à la consommation intérieure.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays établis dans les colonies respectives, pourront requérir l'assistance des autorités locales pour la recherche, saisie et arrestation des déserteurs des navires de guerre ou de commerce de leur nation. A cet effet ils s'adresseront par écrit aux fonctionnaires compétents en justifiant par l'exhibition des rôles d'équipage ou registres du bâtiment, ou par copie des dites pièces dûment certifiées, si le navire était parti, que les hommes qu'ils réclament faisaient partie du dit équipage. Sur cette demande ainsi justifiée, l'extradition sera accordée à moins que l'individu, dont il s'agit, ne soit sujet de la nation à laquelle on le réclame.

Les déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dites autorités consulaires et pourront être écroués dans les prisons publiques de la colonie à la réquisition et aux frais de ceux qui les auront réclamés, afin d'être renvoyés à bord des navires auxquels ils appartiennent, ou à bord de tout autre navire de la même nation. Néanmoins s'ils n'étaient pas renvoyés dans les quatre mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si ce déserteur se trouvait avoir commis à terre quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu la sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet de l'une ou l'autre des hautes parties contractantes viendra à décéder, sans laisser d'héritiers connus, ou d'exécuteur testamentaire, les autorités chargées, d'après les lois de la colonie, de l'administration de la succession, en donneront avis au consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, du pays auquel le défunt appartenait, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays dans les colonies respectives auront le droit d'être nommés juges arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines, équipages et passagers des navires de leur nation, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages, des passagers ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls ou agents consulaires ne requièrent eux-mêmes l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage ne privera pas les parties en litige, du droit d'en appeler, à leur retour dans leur pays, aux autorités judiciaires compétentes.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays dans les colonies respectives qui ne sont point sujets du pays dans lequel ils sont appelés à exercer leurs fonctions,

moeten, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet reeds in datzelfde land of in zijne kolonien gevestigd zijn, en die er, te gelijker tijd met die van consulair ambtenaar, geene betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en van alle andere openbare landsbelastingen, die van directen of personelen aard zijn, zonder dat deze vrijdom zich ooit mag uitstrekken tot de in- en uitgaande regten, octrooiregten, reële en indirecte belastingen, belastingen op 't verbruik of gemeentelijke lasten.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der twee hooge contracterende partijen in de wederzijdsche kolonien, die geen ingeborlingen of erkende onderdanen zijn van het land, dat hen benoemd heeft, maar die te gelijker tijd met hunne consulaire betrekking eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden alle lasten, regten en belastingen te dragen en te voldoen, die op de onderdanen en de overige inwoners van het land drukken.

De onderdanen van de eene der hooge contracterende partijen, die gemagtigd zijn de betrekking van consul-generaal, consul, vice-consul of consulair agent, hun door de andere partij opgedragen, in de kolonien te aanvaarden en uit te oefenen, blijven aan de verpligting onderworpen alle regten en belastingen, van welken aard ook, die den onderdanen van 't zelfde land opgelegd zijn, te voldoen.

Art. 14. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van beide Staten genieten bovendien in de wederzijdsche kolonien alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg [illegible] agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde vreemde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, te [illegible] de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben te 's Gravenhage, binnen den termijn van zes weken of zoo mogelijk vroeger. Ingeval geene der hooge contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft om de werking er van te doen ophouden, zal de tegenwoordige overeenkomst nog een jaar van kracht blijven, en zoo vervolgens van jaar tot jaar, tot dat de eene of andere der hooge contracterende partijen haar behoorlijk zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, in dubbel, den achtsten dag der maand Junij van het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd vijf en vijftig.

(Get.) Van Hall. (Get.) Pahud. (Get.) baron d'André.
L. S. L. S. L. S.

qui au moment de leur nomination, ne résident pas déjà dans ce même pays ou dans ses colonies, et qui n'y exercent aucune fonction, profession ou commerce simultanément avec leurs fonctions consulaires, seront exempts des logements militaires, de l'impôt personnel, et de toutes autres impositions publiques perçues pour le compte de l'État et ayant un caractère direct ou personnel, sans que cette immunité puisse jamais s'étendre aux droits de douane ou d'octroi, impôts réels, contributions indirectes, taxes de consommation et municipales.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux hautes parties contractantes dans les colonies respectives, qui ne seraient ni indigènes, ni sujets reconnus du pays qui les a institués, mais qui exerceraient simultanément avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, seront tenus de remplir et d'acquitter toutes les charges, impositions et contributions, qui pèsent sur les sujets et autres habitants du pays.

Les sujets de l'une des hautes parties contractantes, qui auront été autorisés à accepter et à excercer dans les colonies les fonctions de consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire qui leur auraient été conférées par l'autre partie, continueront d'être soumis à l'obligation d'acquitter toutes les taxes ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être, qui sont imposées aux sujets du même pays.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays, jouiront, en outre, dans les colonies respectives de tous les autres privilèges, exemptions et immunités qui pourraient être accordées par la suite aux agents du même rang de la nation étrangère la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu à la Haye dans le délai de six semaines ou plus-tôt si faire se peut. Dans le cas où ni l'une ni l'autre des hautes parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq ans son intention d'en faire cesser les effets, la présente convention continuera à rester en vigueur pendant une année encore et ainsi de suite, d'année en année, jusqu'à due dénonciation par l'une ou l'autre des hautes parties contractantes.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à la Haye, en double expédition, le huitième jour du mois de Juin de l'an de grâce mil huit cent cinquante cinq.

(Get.) Van Hall. (Get.) Pahud. (Get.) Baron d'André.
L. S. L. S. L. S.

[illegible] akten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den 15den Junij, en door Z. M. den Keizer der Franschen den 12den Junij 1855 geteekend, op den 15den derzelfde maand heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 19den Junij 1855, n°. 30,

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 20sten Junij 1855.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
Van Hall.

Uitgegeven den *twaalfden* Julij 1855.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
De Kock.

(Staatsblad n°. 57.) *WET van den 5den Julij* 1855, *houdende naturalisatie van* Cornelius Johann Sandermann.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

[illegible], die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten: [illegible] genomen hebben, dat *Cornelius Johann Sandermann* [illegible] heeft te kennen gegeven om als Nederlander te [illegible] en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. [illegible] wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Cornelius Johann Sandermann*, klerk ter secretarie der gemeente *Laren*, geboren te *Emden* (Koningrijk *Hannover*), wonende te *Lochem* (provincie *Gelderland*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 5den Julij 1855.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
D. Donker Curtius.

Uitgegeven den *twaalfden* Julij 1855.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
De Kock.

(Staatsblad n°. 58.) *WET van den 5den Julij* 1855, *houdende naturalisatie van* Johann Franz Werlemann.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten: Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Johann Franz Werlemann* aan Ons [illegible] heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. [illegible] der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Johann Franz Werlemann*, koopman, geboren te *Wesel* (Koningrijk *Pruissen*), wonende te *Amsterdam* (provincie *Noordholland*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven op het Loo, den 5den Julij 1855.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
D. Donker Curtius.

Uitgegeven den *twaalfden* Julij 1855.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
De Kock.

---

5 Junij 1855, n°. 62. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Beschikkende op het aan Ons ingediend verzoekschrift van *A. B. van der Vies* en *J. J. C. J. Walen*, beiden te Amsterdam, daarbij als directeuren der aldaar gevestigde *Verzekering-Vennootschap* Onze bewilliging verzoekende tot wijziging van artt. 1 en 15 der statuten van deze naamlooze vennootschap, waartoe door de vennooten besloten is in eene door dezen te Amsterdam gehoudene algemeene vergadering, blijkens het bij verzoekschrift overgelegd authentiek afschrift van het notarieel opgemaakt proces-verbaal dier vergadering, geteekend den negenden Mei 1855, en geregistreerd den achttienden Mei daaraanvolgende;

Op de voordragt van Onzen Minister van Justitie van den 2den Junij 1855, n°. 129;

Gelet op artt. 36 tot en met 56 van het Wetboek van Koophandel, alsmede op het Koninklijk besluit van 31 Mei 1842, n°. 30, houdende goedkeuring van de acte van oprigting dezer vennootschap,

Hebben goedgevonden en verstaan:

Onze bewilliging te verleenen tot de voorgenomene wijziging der statuten, op den voet als zij in de overgelegde authentieke acte is omschreven.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering dezes.

Walferdange, den 5den Junij 1855.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
D. Donker Curtius.

[*De bij dit besluit goedgekeurde acte wordt hierachter medegedeeld.*]

Bij Zijner Majesteits besluit van den 9den Julij 1855, n°. 83, is benoemd tot kantonregter te Schagen mr. *W. L. K. A. Gey van Pittius*, thans griffier bij het kantongeregt te IJsselstein.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 9den Julij 1855, n°. 86, is aan mr. *A. van Bommel*, op zijn daartoe gedaan verzoek, met ingang van den 15den Julij aanstaande, verleend eervol ontslag uit zijne betrekking van officier bij de arrondissements-regtbank te Haarlem.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 10den Julij 1855, n°. 65, is benoemd tot regter in de arrondissements-regtbank te Heerenveen mr. *H. R. Warmolts*, thans griffier bij het kantongeregt te Bolsward.

Bij Koninklijk besluit van den 10den Julij 1855, n°. 67, is benoemd tot bewaarder van de hypotheken en des kadasters te Middelburg, de heer *J. M. Benteijn*, thans ontvanger der registratie voor de geregtelijke en administrative acten te Leeuwarden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

RUSLAND.

Eene depêche van den generaal Pélissier, van den 10den dezer, meldt dat er dien dag niets nieuws voorgevallen was en zegt verder: » Er is een zeer levendig vuur tusschen de Engelsche batterijen en de Redanschans gewisseld. De batterijen dezer schans zijn heden avond nagenoeg zwijgend: dien ten gevolge zullen onze bondgenooten hunne werken kunnen voortzetten."

De Londensche dagbladen behelzen eene depêche van den generaal Simpson, jl. Maandag avond uit de Krim afgezonden, welke meldt dat de Redanschans den vorigen dag door de Engelsche batterijen met goede uitwerking was beschoten; dat de cholera afnam, en dat de gezondheidstoestand der troepen tamelijk goed was.

Volgens eene depêche van den vorst Gortschakoff van 7 Julij, was Genitscheh wederom beschoten, doch had de stad daardoor weinig of niet geleden.

— Een bij den Parijschen *Constitutionnel* ontvangen schrijven uit het Fransche legerkamp voor Sebastopol, gedagteekend den 30sten Junij, behelst het volgende: » Het ligt niet in het plan van den generaal Pélissier te velde te trekken en eene poging te doen om Sebastopol ook aan den noordkant in te sluiten; dat hij daarop bedacht zou zijn, is eene onderstelling die met zijne woorden en daden in strijd is. Het leger is thans, doch met minder spoed, bezig dezelfde plannen te verwezenlijken, welke onze opperbevelhebber den 18den Junij getracht heeft eensslags uit te voeren. De stad van de voorzijde aan te vallen is de taak, waarvoor wij werkzaam blijven; en de zaken schijnen in zulk eenen staat gebragt te zijn, dat wij die taak tot het einde toe moeten en zullen doorzetten. Dat is altijd het plan van den generaal Pélissier geweest, en de nieuwsschrijvers die hem het voornemen toeschrijven om aanvallende operatien te velde te ondernemen, zijn in dwaling. Over dit punt liep het verschil van gevoelen hetwelk den generaal Canrobert genoopt heeft om het opperbevel neder te leggen: hij wilde operatien te velde ondernemen met het doel om de vesting ook van den noordkant te kunnen insluiten. Doch de generaal Pélissier achtte het verkieslijk de stad van de voorzijde aan te tasten, hetzij stormenderhand en ijlings of door regelmatige voortzetting der aannaderingswerken, al naar gelang der omstandigheden. Dit was zijns oordeels de kortste en de zekerste weg tot vermeestering der stad, terwijl men anders aan de Russen tijd en gelegenheid zou geven om hunne verdedigingswerken weder in vollen staat van tegenweer te brengen en om de door ons sedert den winter aangelegde werken nutteloos te maken."

Hetgeen deze brief over het plan van den Franschen opperbevelhebber zegt, wordt bevestigd door eene dagorder die hij na den vruchteloozen aanval van den 18den Junij aan het Fransche leger gerigt heeft; zij behelst onder anderen de volgende zinsneden:

» Wij hebben terrein gewonnen, en wanneer wij den vijand meer en meer benaauwen, zullen wij hem gewis bereiken. Hij kan geen leeftogt, versterkingen of ammunitie bekomen dan met ongehoorde inspanning; terwijl wij, meester van de zee zijnde, onze strijdmiddelen gestadig en ruimschoots vernieuwen. Soldaten! gij zult nog meer geduld, nog meer koenheid, dan ooit vroeger, betoonen in dezen hardnekkigen strijd, welks uitslag over den vrede der wereld zal beslissen."

De Londensche *Times* heeft uit het Engelsche legerkamp voor Sebastopol van haren correspondent brieven ontvangen, loopende tot 29 Junij. Daaraan is het volgende ontleend: » Ons corps voor het vervoer te lande heeft door ziekten een groot verlies geleden, zoo groot zelfs dat wij het buitengemeen zonden vinden, zoo wij niet het Sardinische leger een gelijk lot zagen ondergaan: deze troepen hebben in hun legerkamp bij Tschorgun in drie weken tijds door cholera, buikloop enz. nagenoeg duizend man verloren. De in de laagte gelegerde Turken en Franschen zijn ook niet vrij van die ziekten; doch men merkt op, dat de lieden die daaraan sterven, meest behooren tot de zeer jonge of de bejaarde militairen, die aan het luchtgestel nog niet gewend zijn. Te Jenikaleh heeft het derwaarts gezonden detachement van ons transportcorps in twee weken vijftig man verloren, te weten 25 Engelsche en 25 inlandsche karrelieden. In deszelfs tegenwoordigen staat kan dat corps geenszins aan al de behoeften van ons leger voldoen. Wij zouden geene afdeeling troepen naar het binnenland kunnen zenden zonder ze aan het gevaar van uithongering bloot te stellen; zelfs wordt gezegd dat het tiende regement huzaren, hetwelk eene positie op eenigen afstand van Balaclava ingenomen had, vooral wegens gebrek aan fourrage dat punt weder verlaten heeft.

» In Engelsche dagbladen wordt ons de raad gegeven om operatien te velde te ondernemen; doch men schijnt in Engeland geen denkbeeld te hebben van de bezwaren die aan zulke operatien in den weg staan. Het zou nog veel moeijelijker zijn het binnenland dan de vesting te vermeesteren. Aan de noordzijde der rivier Tschernaya verrijst een steile muur van rotsen, zich uitstrekkende tot aan de rivier Belbeck; en in dien bergrug zijn slechts drie toegankelijke passen, waarlangs men het hooge vlak, waarop de Russen gelegerd zijn, bereiken kan. Deze passen zijn zoo steil dat het zelfs aan een leger, hetwelk door geen vijand bemoeijelijkt werd, moeite kosten zou ze te bestijgen; doch zij zijn met troepen bezet op ieder punt hetwelk aan het oog der genie min of meer zwak toescheen; zij worden bestreken door batterijen, en tusschen die batterijen ziet men overhangende rotsblokken, die met een enkelen stoot van den hefboom omlaag rollen.

» Men zegt dat wij opbreken en om dien bergrug heentrekken moeten. Maar de vraag is, waar en op welke wijze zulk eene beweging uit te voeren. Al konden wij naar het binnenland op marsch gaan, dan zouden wij nog door gebrek aan genoegzame vervoermiddelen belemmerd worden; maar wij kunnen niet opmarscheren, omdat zelfs Napoleon nooit een leger zou gewaagd hebben in zulke bergpassen als die den toegang tot het te velde staande leger der Russen uitmaken.

» Of wij niet sterk genoeg zouden zijn om eene afdeeling van veertig of vijftig duizend man voor operatien benoorden Sebastopol af te zonderen, is eene andere vraag; doch het is zeker dat zulk eene expeditie steeds in gemeenschap met de kust en de vloot zou moeten blijven en de zee als basis harer operatien zou moeten houden, zoolang wij niet ruimschoots van vervoermiddelen voorzien zijn. De Krim is uit het krijgskundig oogpunt eene woestijn, eene barre zandvlakte, die voor een indringend leger even weinig voedsel en water zou opleveren als de Sahara.

» Heden (25 Junij) is een lange trein van wagens met leeftogt Sebastopol binnengekomen. Ook zagen wij Russische troepen in beweging op de hoogten tegenover Inkermann.

» Het is hier warm weder, maar de hitte wordt door eene stijve koelte getemperd. De invloed der in den laatsten tijd gevallen regens heeft in het kamp afschuwelijke uitwasemingen ontwikkeld, en het aantal zieken is veeleer toe- dan afnemend."

— Een bij den Franschen *Moniteur* ontvangen schrijven uit Trebisonde van 24 Junij zegt: » De Russen zijn den 5den of 6den Junij met 30,000 man op Kars aangerukt, terwijl zij eene andere afdeeling naar Ardahan zonden. Het Turksche garnizoen der laatstgenoemde plaats bestond slechts uit een eskadron ruiterij; het heeft, toen het den aantogt des vijands vernam, terstond de plaats ontruimd om zich bij de hoofdmagt van het Turksche leger, te Kars staande, te voegen. Den 17den Junij hebben de Russen Kars aangevallen, maar zij zijn afgeslagen en moesten tot op acht mijlen afstands van de stad terugtrekken.

» Het schijnt zeker te zijn dat Schamyl, de bekende aanvoerder der Circassiers, dood is."

In het *Journal de Constantinople* vindt men een uitvoerig berigt van het terugdrijven der Russische troepen bij Kars. » Het is een gelukkig begin van den veldtogt in Azie (zoo leest men daarin); jammer maar, dat wij niet beter van ruiterij voorzien waren, om den vijand te vervolgen; dan zouden wij hem veel afbreuk hebben kunnen doen."

Een ander te Konstantinopel verschijnend dagblad, de *Presse de l'Orient*, deelt eenen brief uit Kars mede, waarin men het volgende leest:

» Het door onze troepen behaalde voordeel is op zich zelf niet van veel beteekenis, maar heeft hun moed en zelfvertrouwen grootelijks vermeerderd. Evenwel moet de uitslag dezer eerste ontmoeting ons het oog niet doen sluiten voor den slechten toestand van ons leger; en het is niet zeker dat wij Kars zullen kunnen behouden, indien de vijand met meer magt terugkomt. Het is mogelijk dat de Russen slechts eene verkenning hebben willen doen, en dat wij hen aldra weder zien verschijnen."

In de dagbladen van het Russische gouvernement vindt men ook berigten over den aanvang van den veldtogt in Klein-Azie: zij stellen de ontmoeting bij Kars voor als eene verkenning, door een klein gedeelte van het Russische leger met den gewenschten uitslag ondernomen, en zeggen dat de vesting Ardahan, na door het Turksche garnizoen ijlings ontruimd te zijn, door de Russen gesloopt is.

Den 2den dezer werd te Konstantinopel verzekerd dat het Turksche garnizoen Batum ontruimd had, en dat, volgens berigten uit Kars van 19 Junij, de gemeenschap tusschen die stad en Erzerum door de Russen afgesneden was.

FRANKRIJK.

In de zitting van het Fransche Wetgevend Ligchaam van jl. Woensdag is rapport uitgebragt over het ontwerp van wet waarbij het Fransche gouvernement gemagtigd wordt om gezamenlijk met Engeland borg te zeggen voor eene door de Porte te sluiten geldleening van 125 millioen francs. In dat rapport wordt gezegd dat de commissie door de van regeringswege haar gedane mededeelingen de overtuiging heeft bekomen dat de Porte in de belastingen geen genoegzame middelen kan vinden om den oorlog met kracht te voeren: de feiten waaruit zij die overtuiging geput heeft, deelt zij niet mede, evenmin als de regering in de memorie van toelichting over den staat der Turksche finantien uitweidde; maar de commissie verklaart dat er voor Frankrijk en Engeland in het gemeene belang niets anders overschiet dan òf onmiddellijk òf wel door middel van borgzegging aan de Turksche schatkist te hulp te komen; aan welk laatste natuurlijk de voorkeur gegeven moest worden.

Verder zegt de commissie dat de inkomsten die door de Porte bepaaldelijk tot onderpand voor deze geldleening gesteld worden, jaarlijks naar eene matige berekening 6,300,000 francs opbrengen, dat is ruim zoo veel als voor de rentebetaling en aflossing vereischt wordt.

Met dit rapport is ook aan het Wetgevend Ligchaam een afschrift medegedeeld van de overeenkomst, den 27sten Junij jl. te Londen aangegaan, waarbij het Fransche en het Engelsche gouvernement op zekere voorwaarden aan de Porte beloven borg voor haar te zullen zijn. Deze overeenkomst behelst, behalve de reeds bekende bedingen, ook de bepaling dat de som van 125 millioen francs door toedoen der Westersche mogendheden en op hare kosten aan het Turksche gouvernement overgemaakt zal worden.

Na het uitbrengen van dit rapport is de beraadslaging over het wetsontwerp geopend. De heer de Cassagnac voerde eerst het woord en verdedigde het gouvernement tegen de aanmerkingen die door den heer de Montalembert in eene vorige zitting ten aanzien der afwijzing van Oostenrijks vredesvoorstel gemaakt waren. De rede van den heer de Cassagnac was hier en daar niet vrij van scherpheid, en maakte veel indruk bij de vergadering; doch zij lokte geen verdere discussie uit, daar de heer de Montalembert de zitting niet bijwoonde en de vertegenwoordigers des gouvernements ook nu niet dienstig achtten in eene discussie te treden over de door den beroemden redenaar ter sprake gebragte punten.

Daarna sprak een weinig bekend lid der vergadering, de heer Taillefer. Hij herinnerde dat Frankrijk onder het herstelde koningschap der Bourbons geholpen had de Turksche vloot bij Navarino te vernielen en alzoo het Turksche rijk te verzwakken. Voor die feil moest Frankrijk thans boeten, zeide hij; het moest nu zelf de lasten dragen, die voor het verzwakte Turkije te zwaar waren; en zulks terwijl de Fransche schatkist ook voor Griekenland, toenmaals eenen vijand van Turkije en bondgenoot van het Westen, opofferingen doen moest.

Hiermede is de discussie afgeloopen. Het wets-ontwerp is met algemeene stemmen aangenomen.

— Een telegraphisch berigt uit Marseille van gisteren meldt dat aldaar de inscheping begonnen is eener naar de Krim bestemde brigade infanterie.

Volgens de dagbladen van Marseille zouden aldaar en te Toulon in de eerstvolgende dagen zoo veel troepen naar de Krim scheep gaan, dat zij een nieuw leger konden genoemd worden, en niet slechts tot aanvulling maar ook tot vermeerdering der Fransche krijgsmagt in het Oosten zouden strekken.

— De Fransche *Moniteur* van gisteren spreekt met lof van de Sardinische troepen in de Krim, gewaagt met deelneming van hunne verliezen, en verklaart dat Piemont, gelijk het in den roem en de gevaren des oorlogs deelt, zoo ook aan de toekomstige vredes-onderhandelingen zal deelnemen.

ENGELAND.

Terwijl het vermoeden dat een gedeelte van het Britsche ministerie met lord John Russell berouw over het afwijzen van Oostenrijks vredesvoorstel heeft, door de *Times* levendig gehouden wordt, zegt de ministeriele *Globe* in haar nommer van jl. Woensdag: » Wat ook lord John in April jl. over de aannemelijkheid van Oostenrijks plan van schikking gedacht hebbe, wij meenen met zekerheid te weten dat hij in overeenstemming met zijne ambtgenooten en met de geheele natie, dat voorstel in Julij geenszins nog als een voldoenden grondslag voor een vredesverdrag beschouwt. De staat der zaken op het oorlogstooneel en elders is grootelijks veranderd sedert April: of lord John's inzigten met den toenmaligen staat der zaken strookten, is thans eene vraag van weinig belang; dat zij met den tegenwoordigen staat van zaken strooken, zal aan het publiek, naar wij gelooven, aldra blijken. Het Oostenrijksche plan van schikking behoort tot de afgedane zaken; de taak des oogenbliks is den oorlog door te zetten tot dat er vrede op de door Frankrijk en Engeland vastgestelde beginselen gemaakt worde; en wij hebben de volle zekerheid dat er niemand in het kabinet van lord Palmerston zit, die de krachtige doorzetting des oorlogs met meer ernst, opregtheid en echt-Engelsche gezindheid verlangt dan lord John."

— Onlangs is ten gevolge van het aandringen op administrative hervormingen in Engeland de bepaling ingevoerd dat niemand in de burgerlijke staatsdienst treden mag die niet door eene staatscommissie onderzocht en voor die loopbaan geschikt bevonden is. In de zitting van het Lagerhuis van jl. Dingsdag werd van de zijde der ultra-liberalen een voorstel gedaan, strekkende om dat onderzoek in het openbaar te doen plaats hebben en tot een vergelijkend examen te maken, zoodat de bekwaamste candidaten den voorrang zouden hebben. Met 140 tegen 125 stemmen is door het Huis na eene langdurige beraadslaging, overeenkomstig den wensch der bewindslieden, besloten het voorstel niet in overweging te nemen. Tegen hetzelve werd van de zijde der regering vooral aangevoerd dat het tegenwoordige staatsexamen voldoende was, althans nog niet gebleken was onvoldoende of ondoelmatig te zijn; dat het vergelijkend examen de keuze van ambtenaren uitsluitend van verstandelijke en niet van zedelijke hoedanigheden zou afhankelijk maken en dezelve geheel buiten den invloed der Kroon en harer raadslieden zou brengen, zoodat ook alle persoonlijke verantwoordelijkheid voor de benoeming der burgerlijke ambtenaren zou ophouden.

TURKIJE.

In den Franschen *Moniteur* wordt als een teeken des tijds uit Konstantinopel medegedeeld dat de Groote Heer in het laatst der vorige maand met eigen hand en in de Fransche taal eenen brief vol betuigingen van hoogachting en erkentelijkheid aan de opperbevelhebbers der geallieerde krijgsmagt heeft geschreven, en door eenen zijner adjudanten op een Fransch stoomjagt naar de Krim heeft doen brengen.

SPANJE.

Blijkens een telegraphisch berigt uit Madrid van jl. Woensdag hebben de Cortes eindelijk hunne goedkeuring gegeven aan een der voorgeslagen middelen tot dekking van het tekort: zij hebben zich voor goed vereenigd met een wets-ontwerp, waarbij het gouvernement gemagtigd wordt om eene som van 230 millioen realen bijeen te brengen door eene binnenlandsche geldleening, waarin de deelneming voor een ieder openstaat, maar in geval na verloop van eene maand de verlangde som niet ingeschreven is, voor de hoogst aangeslagenen in de belastingen eene verpligting zal worden.

Dit wets-ontwerp is uit den schoot der vergadering voortgekomen, terwijl het gouvernement aanvankelijk van eene vrijwillige geldleening geen heil verwachtte. Men vleit zich nu met de hoop, dat de groote voordeelen, die de vrijwillige boven de gedwongen inschrijving belooft, de vermogende ingezetenen, ook wanneer het algemeen belang niet zwaar genoeg bij hen wegen mogt, nopen zullen om aan de leening deel te nemen.

In de zitting der Cortes van 7 Julij is van regeringswege medegedeeld, dat de vlottende staatsschuld toen 627 millioen realen bedroeg, en dat de berigten uit Katalonie gunstiger werden. Hierbij werd de verklaring gevoegd dat het gouvernement de betrekking tusschen werkgever en werkvolk niet aan banden wilde leggen.

— Volgens berigten uit Barcelona van jl. Dingsdag was de overheid al meester en het oproerige werkvolk uit de stad getrokken.

ITALIE.

In strijd met vroegere berigten verzekert het Parijsche *Journal des Débats*, dat het Sardinische gouvernement den 7den dezer nog geen protest of vertoog van het Roomsche hof tegen de uitvoering der kloosterwet, waarmede het reeds bezig was, ontvangen had.

BEURSBERIGTEN. (*Naar officiele opgaven.*)

Parijs, Donderdag 12 Julij: slotkoersen: Fransche 3 pcts. rente fr. 66; dito 4½ pcts. fr. 92.50.

Londen, Donderdag 12 Julij: Engel. 3 pcts. gecons. 91 à 91⅛ pct.

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden vel 63—67 van het Bijblad I., inhoudende een gedeelte van het verslag van het verhandelde in de zitting der Eerste Kamer van den 11den Julij jl.

Den 12den Julij zijn verzonden n°. 44, 49—60, 62, 65—68 van het Staatsblad.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De Minister van Binnenlandsche Zaken maakt bekend, dat volgens een bij Zijner Majesteits Consul te Emden van het Koninklijk Hannoversch ambt Jemgum ontvangen berigt, nabij de *Blinke* onder Dijksterhusen op den 8den Junij jl. in de Dollard is gevonden en te Dijksterhusen geborgen een Eiken Balk, lang 30 voet, dik gemiddeld 18 duim, van eenigzins kantigen vorm, en geschat op eene waarde van 30 Rth. Aan het éene einde zijn de letters AR ingesneden. De onbekende eigenaar kan zich vervoegen tot bovengenoemd Koninklijk Hannoversch ambt.

's Gravenhage, 13 Julij 1855.

Van Reenen.

KONINKLIJK KABINET VAN SCHILDERIJEN.

De Directeur van het Koninklijk Kabinet van Schilderijen brengt ter kennis van het publiek, dat de herstellingen aan en in het Prins Mauritshuis zoo verre gevorderd zijn, dat de toegang tot gezegd Kabinet op morgen, den 13den dezer, gedeeltelijk weder zal kunnen worden verleend.

's Gravenhage, den 12den Julij 1855.

Mazel.

Aanbesteding van Granen ten dienste van de Garnizoens-bakkerij te 's Hertogenbosch.

Op Donderdag den 26sten Julij 1855, des middags ten twaalf ure, zal ten Burele van den Militairen Onder-Intendant der 1ste klasse, in de 3de administrative Directie, Orthenstraat, n°. 74, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, publiek worden Aanbesteed de leverantie van:

Acht Lasten Zeeuwsche Tarwe, wegende minstens 74 Nederlandsche ponden het mud;

Acht Lasten Rhijn-Tarwe, wegende minstens 77 Nederlandsche ponden het mud, en

Vier Lasten Rogge, wegende minstens 72 Nederlandsche ponden het mud;

volgens voorwaarden, van heden af ter lezing liggende van des morgens negen tot des middags twaalf ure.

Strekkende het tot narigt van gegadigden, dat het merk, op de aan te bieden monsters voorkomende, ook op den omslag van het inschrijvingsbiljet moet worden gesteld.

's Hertogenbosch, 10 Julij 1855.

De Militaire Onder-Intendant voornoemd,
Waaifort.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Eerstaanwezende Ingenieur te Hellevoetsluis zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden:

het Herstellen van eenen Bekleedingsmuur te Hellevoetsluis.

Deze Aanbesteding zal geschieden den 16den Julij 1855, des middags ten 12 ure, in het Logement van N. J. Kruijskamp, alwaar van den 9den Julij het Bestek zal liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te Hellevoetsluis.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAPPEN.

Nadere wijzigingen in de statuten der » Verzekering-vennootschap", *gevestigd te Amsterdam.*

(Zie deze statuten in n°. 150 der *Staats-courant* van 1842, en de vroegere wijzigingen in dezelve in n°. 94 van 1843.)

Op den negenden Mei des jaars achttien honderd vijf en vijftig, des namiddags ten een ure, heb ik Hendrik Joannes Weijland, notaris te Amsterdam, bijgestaan met Jan Herman Richard en Jacobus Gerhard Riecker, beiden zonder beroep, en wonende binnen deze stad, de eerste op de Eglantiersgracht N N 53, en de tweede in de Doelenstraat B 73, als getuigen, aan mij notaris bekend, ten verzoeke van de heeren:

Jan Jacob Kluppel, grondeigenaar;

mr. Willem Daniel Cramer, kommandeur van de orde van den Nederlandschen Leeuw, Staatsraad in buitengewone dienst, president van het provinciaal geregtshof van Noordholland;

Hendrik Willink, koopman;

Abraham Balthazar van der Vies, makelaar;

en Jacobus Johannes Christoffel Jannette Walen, directeur eener assurantie-societeit;

allen wonende binnen deze stad, de eerste op de Heerengracht X 445, de tweede op de Keizersgracht H H 470, de derde op de Keizersgracht B B 22, de vierde op den Oudezijds-Voorburgwal K 545, en de laatstgenoemde op het Water H 158;

respectivelijk in betrekking, en wel de drie eersten als commissarissen, en de twee laatstgenoemden als directeuren der naamlooze vennootschap, onder de benaming van *Verzekering-vennootschap*, gevestigd hier ter stede, opgerigt bij acte op den vier en twintigsten Januarij achttien honderd twee en veertig, ten overstaan van den notaris mr. Johannes Commelin en zijn ambtgenoot alhier gepasseerd, en geregistreerd, en bekrachtigd bij besluit van Zijne Majesteit den Koning van den een en dertigsten Mei daaraanvolgende, n°. 30, waarvan het primitief fonds à vier honderd vijftig duizend gulden, sedert, in overeenstemming met artikel 6 van de gemelde acte van oprigting, is vergroot met vijf en zeventig duizend gulden, blijkens acte op den zevenden Maart achttien honderd drie en veertig ten overstaan van den genoemden notaris Commelin, in tegenwoordigheid van getuigen alhier gepasseerd, en geregistreerd, en het fonds dezer vennootschap alzoo gebragt op eene som van vijf honderd vijf en twintig duizend gulden;

hebbende de heeren directeuren, zoo zij verklaarden, voor het loopende dienstjaar nog geen patent bekomen,

mij vervoegd ten voormelden huize van den genoemden heer Abraham Balthazar van der Vies, alwaar ter plaatse, tot het houden der bij artikel 25 der acte van oprigting bepaalde algemeene vergadering van deelhebbers in de Verzekering-vennootschap, dezelfde deelhebbers door heeren directeuren bij circulaire missiven waren uitgenoodigd, en zulks ten einde in dezelfde vergadering, na de gewone werkzaamheden, te beraadslagen over eene door heeren commissarissen en directeuren voor te dragen wijziging in de statuten, zoodanig die in de gedachte circulaire missiven reeds aan deelhebbers is bekend gemaakt en hierna zal worden opgegeven,

en zulks ten einde bij behoorlijk proces-verbaal te doen blijken van hetgeen

ten opzigte der voor te stellen wijziging in de gemelde algemeene vergadering van deelhebbers in de Verzekering-vennootschap zal worden verhandeld en besloten.

Nadat, ten gevolge der voormelde uitnoodiging tot de voorzeide algemeene vergadering successivelijk waren verschenen de volgende personen, deelhebbers of representanten van deelhebbers in deze vennootschap, ieder van hen voor de aandeelen bij ieders naam op te geven, te weten, de heeren:

Caspar Willem Reinhard Scholten Petrus Wilhelmuszoon, commissionair in effecten, wonende binnen deze stad op de Heerengracht bij de Utrechtsche straat;

eerstelijk voor zich, eigenaar van de aandeelen n°. 49 en 73;

en ten andere in betrekking, als ingevolge zeven onder de hand geteekende procuratien, ten einde hierna gemeld, respectivelijk gemagtigd, en wel:

a. bij procuratie, de dato Amsterdam achttien April jongstleden, door vrouwe Wilhelmina Kluppel, buiten beroep, douairière van jonkheer Jan Constantijn Nicolaas van Eijs, wonende alhier, eigenaresse van het aandeel n°. 104;

b. bij procuratie, de dato Amsterdam twintig April jongstleden, door vrouwe Sara Elisabeth van der Vies, buiten beroep, weduwe van den heer Willem Joan de Bordes, wonende alhier, eigenaresse van het aandeel n°. 51;

c. bij procuratie, de dato Oldenzaal twee en twintig April jongstleden, door den weledel gestrengen heer mr. Arnold Albert Willem van Wulffte Palthe, kantonregter, wonende te Oldenzaal, eigenaar van het aandeel n°. 72;

d. bij procuratie, de dato Deventer vier en twintig April jongstleden, door den weledel gestrengen heer mr. Lodewijk Werndly, advocaat, wonende te Deventer, eigenaar van het aandeel n°. 78;

e. bij procuratie, de dato Amsterdam dertig April jongstleden, door vrouwe Catharina Anna Eleonora van der Vies, echtgenoote van en geadsisteerd met den heer Johannes François Thiel, buiten beroep, wonende hier ter stede, eigenaresse van het aandeel n°. 33;

f. bij procuratie, de dato Dordrecht dertig April jongstleden, door den edel achtbaren heer mr. Johannes Servaas Lotsij, burgemeester, wonende te Dordrecht, eigenaar van het aandeel n°. 83; en

g. bij procuratie, de dato Amsterdam dertig April jongstleden, door den heer Thomas van Schaak, reeder, wonende hier ter stede, eigenaar van het aandeel n°. 82;

Heijman Bart van Zijll van den Ham, zonder beroep, wonende in de gemeente Oude Rhijn, eigenaar van de aandeelen n°. 89 en 98;

Johannes Roelofs, zonder beroep, wonende binnen deze stad op den Buitenkant, eigenaar van de aandeelen n°. 42 en 62;

mr. Jean Marie van Maanen, ridder van de orde van den Nederlandschen Leeuw, vice-president van het provinciaal geregtshof van Noordholland, wonende binnen deze stad op de Keizersgracht tusschen de Harten- en Wolvenstraten, als in huwelijk hebbende vrouwe Henriette van Effen, eigenaresse van het aandeel n°. 77;

Laurens Arutium di Gazar, kassier, voor het loopende dienstjaar, zoo hij verklaarde, nog geene acte van patent bekomen hebbende, wonend binnen deze stad op de Keizersgracht bij de Brouwersgracht, comparerende voor zijne firma di Gazar, Franken en Compagnie:

1. in privé als eigenaresse van het aandeel n°. 66, en

2. in betrekking als ingevolge procuratie van den dertigsten April jongstleden, te Arnhem onder de hand geteekend, ten einde hierna gemeld, gemagtigd door den weledel gestrengen heer mr. Gerard van Eck, oud-notaris, wonende te Arnhem, eigenaar van twee aandeelen n°. 28 en 29;

Leonardus Huijsinga junior, commissionair, wonende binnen deze stad op de Heerengracht bij het Koningsplein;

eerstelijk, voor zich, eigenaar van drie aandeelen n°. 34, 35 en 59;

en ten andere, in betrekking als ingevolge acht procuratien onder de hand geteekend, ten einde hierna gemeld, respectivelijk gemagtigd en wel:

a. bij procuratie, de dato Leyden veertien April jongstleden, door den hoog welgeboren heer jonkheer mr. Isaak Lambertus Cremer van den Berch van Heemstede, grondeigenaar, wonende te Leyden, eigenaar voor twee aandeelen n°. 12 en 13;

b. bij procuratie, de dato Arnhem zestien April jongstleden, door den hoog welgeboren heer Otto baron van Wassenaer Catwijck, heer der beide Katwijken en het Zand, ridder der militaire Willemsorde en van het Teutonische Kruis, grondeigenaar, wonende te Arnhem, eigenaar van twee aandeelen n°. 22 en 23;

c. bij procuratie, de dato Barneveld zeventien April jongstleden, door den weledel zeer geleerden heer Jean Rudolphe van Maanen, vroeger medicinae doctor hier ter stede, thans grondeigenaar, wonende op den Huize den Brillaert, in de gemeente Barneveld, eigenaar van het aandeel n°. 54;

d. bij procuratie, de dato Amsterdam achttien April jongstleden, door den hoog welgeboren heer jonkheer Jan Elias Huidekoper van Zeijst, ridder van de orde van den Nederlandschen Leeuw, grondeigenaar, wonende hier ter stede, eigenaar van het aandeel n°. 81;

e. bij procuratie, de dato 's Graveland negentien April jongstleden, door den weleerwaarden heer Dirk Bruins, predikant bij de Hervormde gemeente te 's Graveland en aldaar woonachtig, eigenaar van het aandeel n°. 58;

f. bij procuratie, de dato Amsterdam twintig April jongstleden, door mejufvrouw Berendina Geertruid Roelofs, meerderjarig en ongehuwd, buiten beroep, wonende hier ter stede, eigenaresse van het aandeel n°. 57;

g. bij procuratie, de dato Oldenzaal vijf en twintig April jongstleden, door vrouwe Carolina Berendina Racer, buiten beroep, weduwe van den weleerwaarden heer Johannes Palthe, wonende te Oldenzaal, eigenaresse van twee aandeelen n°. 16 en 17; en

h. bij procuratie, de dato Amsterdam dertig April jongstleden, door mejufvrouw Martha Eijma, meerderjarig en ongehuwd, buiten beroep, wonende hier ter stede, eigenaresse van vier aandeelen n°. 26, 27, 30 en 31;

Christiaan Lodewijk Loder Johan Marienzoon, grondeigenaar, wonende binnen deze stad op de Heerengracht bij de Hartenstraat;

eerstelijk voor zich, eigenaar van twee aandeelen n°. 79 en 99;

en ten andere, in betrekking als ingevolge procuratie op den dertigsten April jongstleden te Groningen onder de hand geteekend, ten einde hierna gemeld, gemagtigd door den heer Jacob Cardinaal, zonder beroep, wonende te Groningen, eigenaar van twee aandeelen n°. 53 en 105;

Cornelis Heineken, koopman, wonende binnen deze stad op den Singel bij de Bergstraat;

eerstelijk voor zich, eigenaar van twee aandeelen n°. 32 en 41;

en ten andere, in betrekking als ingevolge procuratie op den acht en twintigsten April jongstleden te Katwijk onder de hand geteekend, ten einde hierna gemeld, gemagtigd door mejufvrouw Maria Adriana Geertruij van Persijn, meerderjarig en ongehuwd, buiten beroep, wonende te Katwijk, eigenaresse van het aandeel n°. 45;

Johannes Hendrik Rocquette, makelaar, zoo hij verklaarde voor het loopende dienstjaar nog geene acte van patent bekomen hebbende, wonende binnen deze stad op de Keizersgracht bij de Brouwersgracht, comparerende voor zijne firma P. J. P. Rocquette Zoon;

1. in privé als eigenaresse van de aandeelen n°. 36 en 37; en

2. in betrekking als bij vier procuratien onder de hand geteekend, ten einde hierna gemeld, respectivelijk gemagtigd en wel:

a. bij procuratie, de dato Amsterdam vijftien April jongstleden, door vrouwe Catharina Cornelia Willet, buiten beroep, weduwe van den weledel gestrengen heer mr. Cornelius Johannes van Goens, wonende hier ter stede, eigenaresse van twee aandeelen n°. 75 en 102;

b. bij procuratie, de dato Voorburg zestien April jongstleden, door vrouwe Johanna Margaretha Tensminck, buiten beroep, weduwe van den heer Johan David Nicolaas van der Trappen, wonende te Voorburg, eigenaresse van het aandeel n°. 74;

c. bij procuratie, de dato Haarlem zeventien April jongstleden, door vrouwe Henriëtta de Vos Brouwer, buiten beroep, weduwe van den heer Charles Henri Raven, wonende te Haarlem, eigenaresse van het aandeel n°. 46; en

d. bij procuratie, de dato Oirschot twintig April jongstleden, door den edel achtbaren heer Jan de Jong, burgemeester, wonende te Oirschot, eigenaar van het aandeel n°. 44;

(zijnde de voormelde twee en twintig procuratien, na door de respective heeren gemagtigden te zijn voor echt verklaard en geteekend, in tegenwoordigheid van mij notaris en de getuigen aan de minute dezer gehecht, met welke dezelve gelijktijdig zullen worden geregistreerd);

waarbij zich hebben gevoegd opgemelde heeren:

Jan Jacob Kluppel, voor twee aandeelen n°. 5 en 71;

mr. Willem Daniel Cramer, voor twee aandeelen n°. 91 en 92;

Hendrik Willink, voor twee aandeelen n°. 6 en 7;

Abraham Balthazar van der Vies, voor vijf aandeelen n°. 10, 11, 24, 25, 101; en

Jacobus Johannes Christoffel Jannette Walen, voor twee aandeelen n°. 3 en 4;

en alzoo te zamen vertegenwoordigende een en zestig aandeelen;

ingevolge artikel 33 der statuten bevoegd tot het uitbrengen van een gelijk getal stemmen,

geeft de heer Jan Jacob Kluppel, als de langst in functie geweest zijnde commissaris voorzitter dezer vergadering, na afloop der gewone werkzaamheden, aan haar kennis, dat, naar aanleiding van een namens de Directie der Nederlandsche Handelmaatschappij ingekomen aanzoek, om ook voor risico in de Nederlandsch-Indische kolonien te teekenen, ter wegneming van het beletsel tot het aangaan van zoodanige verzekeringen volgens art. 1 der statuten, heeren commissarissen en directeuren met de deelhebbers wenschten te raadplegen over eene wijziging in de statuten dezer vennootschap;

en stelt de heer voorzitter dienvolgende aan de vergadering voor om het gemelde eerste artikel te veranderen als volgt:

Artikel 1, alinea 3, door te halen de woorden: *op het vaste land van Europa, deszelfs binnenwateren, rivieren en stroomen*, en daarvoor in de plaats te stellen de woorden: » te lande, hetzij in Europa of in de Nederlandsch-Indische kolonien, » alsmede op derzelver binnenwateren, rivieren of stroomen;" en bij aanneming van genoemd voorstel, in art. 15, alinea 2, tusschen de woorden *artikel en verzekering*, in plaats van de daartusschen staande woorden: *acte de*, te voegen de woorden: » der acte van oprigting, geamplieerd in de vergadering van negen Mei achttien » honderd vijf en vijftig."

Hierover door de vergadering gedelibereerd zijnde, is vervolgens met eenparigheid van stemmen besloten — behoudens de daartoe vereischte Koninklijke goedkeuring, — tot de voorgestelde wijziging in de statuten van de Verzekering-vennootschap, zoodanig die hiervoren is opgegeven, ten gevolge waarvan de artt. 1 en 15 der statuten na eene voorgestelde en door de vergadering goedgekeurde geringe verandering in de redactie, voortaan zullen luiden als volgt, en wel:

» Artikel 1. Deze vennootschap stelt zich voor de verzekering voor alle schaden, » van welken aard of natuur ook, veroorzaakt door of ten gevolge van brand, » water, weder, wind of andere onvoorziene toevallen of daden van geweld, aan » vaste panden, schepen, goederen, kleinooden, effecten of gelden, gevallen te » lande, hetzij in Europa, hetzij in de Nederlandsch-Indische kolonien, alsmede » op derzelver rivieren, binnenwateren en stroomen."

En artikel 15: » De bestuurder of bestuurders zal of zullen bevoegd zijn en » wordt of worden bij deze gemagtigd, om voor rekening dezer vennootschap te » contracteren en te assureren voor alle zoodanige gevaren, als waartegen deze » vennootschap zich bij het eerste artikel der acte van oprigting, nader uitge- » breid en bepaald bij de acte van den negenden Mei achttien honderd vijf en » vijftig, de verzekering heeft voorgesteld, en zulks tot alle zoodanige premien, » als de bestuurder of de bestuurders naar tijden en omstandigheden zal of zullen » vermeenen te kunnen en te moeten bedingen, alsmede om alle opkomende » schaden en avarijen te regelen."

met magtiging voor zooveel des noods op heeren directeuren dezer vennootschap, om namens de gezamenlijke deelhebbers de vereischte goedkeuring des Konings op de voormelde wijziging in de statuten te versoeken, en na de gunstige verkrijging derzelve, daarvan de bij de wet voorgeschrevene aankondigingen te doen.

Hiermede deze algemeene vergadering van deelhebbers in de Verzekering-vennootschap gesloten zijnde, is van het wegens de wijziging der statuten daarin verhandelde opgemaakt dit tegenwoordig proces-verbaal, hetwelk door heeren commissarissen en directeuren, de getuigen en mij notaris na gedane voorlezing is onderteekend.

Hebbende de overige heeren deelhebbers zich bij de stelling dezer acte verwijderd zonder dezelve te teekenen.

Waarmede gevaceerd is van des namiddags ten een tot twee ure.

Zijnde al de verschijnende personen aan mij notaris bekend, en de minuten dezer gebleven in het bezit en onder de bewaring van den notaris Weijland.

(Geteekend) J. J. Kluppel, W. D. Cramer, H. Willink, A. B. van der Vies, J. J. C. Jannette Walen; J. H. Richard, J. G. Riecker, H. Weijland notaris.

N°. 688. Geregistreerd te Amsterdam, den achttienden Mei 1800 vijf en vijftig, deel 108, folio 124, verso vak 1, drie bladen zonder renvooi; ontvangen voor regt tachtig cents, met 38 opcenten een gulden tien en een halven cent. (*f* 1,10½).

De ontvanger, (get.) *Gerrits.*

Voor afschrift,

H. J. Weijland, *Notaris.*

VERBETERINGEN.

In de statuten der naamlooze vennootschap de *Hooiberg*, te Amsterdam, zijn de volgende feilen ingeslopen:

in ons n°. 149, 3de bladz., 2de kolom, 4den en 5den regel van het vervolg dezer statuten, staat: *eigenaresse van een acht en veertigste gedeelte*, lees: » eigenaresse van een tachtigste gedeelte";

in ons n°. 152, 4de bladz., 1ste kolom, regel 18 van onderen, staat: *mits deze gemagtigde een aandeelhouder zij*, lees: » mits deze gemagtigde van een aandeelhouder zij".

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

AMSTERDAM, Vrijdag den 18den Julij.

NEDERLAND.	Werk. Schuld. $2\frac{1}{2}$ pct. . .	$62\frac{15}{16}$	$63\frac{1}{16}$	63
	Dito 3 pct.	$74\frac{15}{16}$	75	—
	Dito 4 pct.	$93\frac{3}{16}$	$93\frac{1}{4}$	—
	Amort.-Syndicaat $3\frac{1}{2}$ pct. .	—	—	—
RUSLAND.	Bij Hope en C°. 5 pct. . .	103	$103\frac{3}{8}$	—
	Certific. op het grootb. 6 pct.	$66\frac{3}{4}$	—	—
	Dito bij Stieglitz 4 pct. . .	$77\frac{7}{8}$	78	—
SPANJE.	Nieuwe 3 pct. thans 1 pct. .	$18\frac{5}{16}$	$18\frac{7}{16}$	$18\frac{3}{8}$
	Dito binnenlandsche 3 pct. .	$30\frac{7}{16}$	—	—
OOSTENRIJK.	Metalliek 1816—1852 5 pct.	$61\frac{3}{8}$	$61\frac{7}{16}$	—
	Dito 1847—1852 $2\frac{1}{2}$ pct. .	$81\frac{3}{8}$	$81\frac{7}{16}$	—
	Dito 1849—1854 5 pct. . .	$72\frac{7}{8}$	$73\frac{7}{8}$	—
	Dito zilver Nation. 5 pct. .	$65\frac{13}{16}$	$65\frac{15}{16}$	$65\frac{7}{8}$
BELGIE.	Bij Rothschild $2\frac{1}{2}$ pct. . .	—	—	—
PORTUGAL.	Obligatien 3 pct.	40	$40\frac{1}{4}$	$40\frac{3}{16}$
PERU.	Geldl. 1853 $4\frac{1}{2}$ pct. . . .	69	—	—
BRAZILIE.	Geldleening 1824 5 pct. . .	$98\frac{5}{8}$	—	—
MEXICO.	Obligat. 1851 3 pct . . .	21	$21\frac{1}{8}$	—

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.